

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бждатъ платени. Обявленията на г. Приставитъ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

СКРЪБНА ВЪСТЪ.

Току що се миняхъ три мѣсеци отъ скжпата загуба на единствения ми братъ Димитръ, вчера на 23 получихъ депеша, че стария ми баща Иванъ на 80 год. починалъ въ г. Болградъ. Тази скжпа за менъ и семейството ни жертва е послѣдния. Отъ далечъ принасямъ заедно съ семейството ми топли молитви за вѣчно упокоение прахътъ на милия ми татко.

Вѣчна му память.

Плевенъ, 24 Май 1897 год.

Иванъ Ив. Доковъ и Семейство.

ОЗВЯВЛЕНИЕ

Долоподписания имамъ честъ да съобща на почитаемата си клиентела, че досегашния ми прѣдставител на Плевенската ми дрѣхарница г-нъ Давидъ Пизанти излиза отъ днесъ въ добро стѣласие отъ работата ми и оставихъ за напредъ г-нъ Аврамъ Саломоновъ за прѣдставителъ въ тукашния клонъ, къмъ когото моля да се отнасяте за бждеще и минали земания — давания съ менъ. Дър. Вѣстникъ брой 102 отъ 14 Май 1897 г.

3—3

Съ отлично почитание.

Иерохамъ Б. Иосефъ.

Плевенъ, 25 Май 1897 год.

Злобата на деня.

Нещастний Алеко Константиновъ, този младъ български писателъ, когото оплаква еднакво и младъ и старъ, когото съжелява всѣки благодаренъ чловѣкъ, че загина така случайно, така ненадѣйно и безвръменно, дали е могаль да си помисли, че ще стане орждие на нашата оппозиция на днешното правителство, че слѣдъ неговата смъртъ, ще се дигне такава аларма, ще загърмятъ вѣстниците, които я прѣдставляватъ, че това убийство е било скроено, че било насочено срѣщу него, само и само за да се отгърве това лоше правителство отъ единъ опасенъ врагъ. О, колко е тежко да четете човѣкъ такива еримияди, такива грозни инсинуации, които нашата ужъ интелегенция, така легко, така не обмислено и безцензурно пуца по адресъ на едно правителство, което се радва на едно огромно болшинство на народа, на камарата! Чловѣкъ, не може да си прѣдстави тази нахалность, разузданость на нашитѣ партии и фракции, които отъ всѣкъ нещастенъ случай искатъ да съставятъ орждия, позиции, отъ които така на ялово бомбардиратъ правителството. Гдѣ, въ коя държава се намѣрватъ такива водители и бждещи държавни мже, които гледатъ така непристойно по единъ най мизеренъ начинъ да сж добижтъ до властѣта? Срѣдствата се неизбиратъ каквито попаднатъ на тѣхъ е еднакво. И наистина, когато четеме тѣзи еримияди, насъ ни настрххватъ космитѣ отъ всѣляющия се развратъ. Подъ було на защита народнитѣ интереси, подъ було на свободата, която днесъ е узурпирала, нашата интелегенция, младежѣта се развратява отъ день на день, корена на злото върви дълбоко. Трѣбва ли тази язва да се остави въ врѣда на цѣлъ народъ, така безъ наказано да воюва по такъвъ непростенъ начинъ, съ срѣдства, по които въ друга държава обществото би оплюло всѣкъ такъвъ политиченъ

мжжъ, който се домогва до такива непристойни срѣдства.

Алеко Константиновъ, този единственъ български хумористъ, се оплаква и служи за орждие и на тази пасмина — ако може да се нарече партия Бѣлодушковската, която не позволяваше на покойния Алеко, да се покаже отъ кжци на вѣнъ, оплакватъ го онѣзи, които чухихъ ржцѣтъ на всѣкъ мислящъ българинъ, и които държахъ окованъ народа цѣли осемъ години. Единъ разбойници, скрити пощомъ, нападатъ и убиватъ по пхтищата хора, за това било правителството виновато, то знаело за това убийство, то гледало да се покрие всичко и да не излѣзи на явѣ истинския убиецъ. Може ли да ни се каже, кой може да говори подобна работа, освѣнъ човѣкъ, който не знае мѣрка на устата, освѣнъ този, казваме, който е тръгналъ, а tout pris да гони противника си, та ако и да е недостойно и шарлатанство. Погледнѣте, който отъ оппозиционнитѣ вѣстници искате и вие ще се убѣдите въ тази, печална истина, какво срѣдствата не се пробиратъ, когато правителството изказва най дълбоко съжаление за нещастната случка, когато земало мѣрки за излавяне и наказание убийцѣтъ, каквито ни по едно убийство не се зематъ, какъ може и кой може да помисли за такава нахалность, че иска да покрива убийството. Това показва, че нашитѣ партии сж още на върха на шарлатанството, тѣ се стрѣмжтъ да всѣватъ въ народа онази лоша и грозна идея, която клони на деморализация, да си състави народа мнѣние за всѣко правителство, че то не е друго освѣнъ единъ убийца, иска да се отгърва отъ противницѣтъ си съ пожъ и куршумъ. Ако такива шарлатанствующи партизани имжтъ още смѣлостѣта да хранятъ народа съ такава престжнна гозба, то неужели у днешното правителство нема воля и твърдость да се побздажтъ такива развращающии пигмеи, немали то сила, както казваше З. Стояновъ, едно врѣме, да прѣвчупи прѣстетитѣ на тѣзи дракачи, които се надмивали всѣко приличие. И ако би се оставили все така, ние ще трѣбова много рано да дойдемъ до печалното заключение, че много сме биле далечъ за тази свобода, за която сме плакали и за която толкова невинна крѣвъ се е лѣло. Ако правителството е силно и желае доброто на народа, то трѣбова да земе мѣрки, това го искатъ отечественитъ ни интереси, то трѣбова да обуздае развилнелитѣ и да покаже на всѣкъ клѣветникъ, че не му е мѣстото мѣжду свободнитѣ граждани. Както се наказватъ убийцѣтъ, така и тѣзи, които клеветятъ, които отъ случайно убийство на единъ писателъ искатъ да съставжтъ орждие да събаржтъ правителството, искатъ да ни компрометиратъ, прѣдъ образования свѣтъ, че у насъ само шайки върлуватъ и като шефъ на тѣзи шайки стоело висшето правителство. Мѣрките се необходими, защото отечеството ги иска. Защо има у насъ сждилища, трѣбова да хванатъ всѣкъ уличенъ пройдоха и да му дажтъ да почувствува силата и тежестѣта на законитѣ и че не може всѣкъ да се гаври съ законитѣ и съ правителството. Повтаряме, правителството, трѣбова да покаже, че то има сила и властъ и може да покаже на всѣкъ авантюра мѣстото, гдѣто му се пада, на билъ той Свирчо, Радославовъ, Цанковъ или Каравеловъ. Всѣкий каквото пише, трѣбова прѣди всичко да го обмисли.

Вѣстника ни не може да излѣзи вчера (Сжббота) по причина на празниците 21 и 22 Май.

ХРОНИКА.

* * * **Наводнение.** Слѣдъ градътъ, който падна на 15 вечерѣта, както бѣхме извѣстили въ миналий брой, дойдоха проливни дждове. Една цѣла недѣля всички малки рѣкички, които се вливатъ въ р. Витъ сж прѣпълнили коритата си. Р. Витъ дойде толкова голѣма, щото старци по на 80—90 години не се запомнили. Всички посѣви и ливади, които се намиратъ край нея, всички воденични бентови и сгради, построени съ суровъ керпичъ, сж съборени, храни занесени, има и хора удавени. Всички почти мостове и малки воденици едни съборени, други напълненъ разрушени. Завчера срѣщу 21 Май р. Витъ е дошла по голѣма на единъ метръ. Отнесла е много материалъ отъ строящия се мостъ на желѣзницата на р. Витъ. Трасето отъ двѣтъ страни е отнесено по 30—60 метра на една височина отъ 3 1/2 метра. Една барака, която служеше за спалня и гостилница, принадлежаща на Г. Макавѣвъ е отнесена. Р. Витъ прѣдставлява цѣлъ Дунавъ! нѣщо не бивало. Загубитѣ, които донесохъ дждоветѣ, които отъ мѣсецъ и по вече продължаватъ, сж неисчислими. Сѣденията, които сме добили — твърди ни обезпокояватъ. На всждѣ наводнение. Лошо прѣдвѣщава, ако продължаватъ още дждоветѣ.

* * * Г-нъ Д-ръ **Германовъ**, инспекторъ по коне въ д. ипр., който бѣ тръгналъ специално да присѣтствува на конкурса, който стана на 18—20 Май въ градътъ, може да прѣстетигне едва на 20 и то твърдѣ трудно. Г. Германовъ, ни разказва, че всичкитѣ мостове и пхтища за София сж развалени, на нѣкадѣ почти не личели, слѣдствие силнитѣ пороища, които сж придошли отъ дждоветѣ. Слѣдствие на закѣнявяването той не може да види конкурса, сега тѣкми до спходи нѣкои села, за да види кончетата, които сж се окончили тази година. До колкото можахме да узнаеме тѣзи които се получили първа премия, ще бжджтъ прѣдставени за напредъ за орденъ на Н. Ц. Височество. Това е една много благоразумна мѣрка, защото ще насърчи още повече нашитѣ скотовѣдци. Добрѣ щѣше да бжде да се прѣдставжтъ и скотовѣдцитѣ на рогатия добитѣкъ. Твърдѣ много съжеляваме, гдѣто мнозина отъ еспонентитѣ не можихъ да си прѣдставятъ добичетата, слѣдствие голѣмитѣ наводнения. Макаръ и това, пакъ имаше едвали недвойно добичета сравнително миналата 1896 год. Слѣдующий брой ще дадеме мѣсто на протоколитѣ, държани по конкурса.

* * * Слѣдъ нѣкой брой ще бждемъ въ положение да обнародваме повече отъ 30—40 циркулярни инструкции по отдѣла на конвѣдството въобще по отглѣждане добитакъ, който Мин. на Зем. и тѣр. отдѣлъ, коневѣд. и пр. е издалъ. Тѣзи инструкции сж едно опхтване много добро и ние ги препорѣчваме на всѣкий скотовѣдецъ земледѣлецъ.

* * * Г-нъ **Н. Т. Цановъ**, Видинский народенъ прѣдставителъ, ни прати отчета си по неговата дѣятелность като прѣдставителъ въ IX обик. народ. Събрание. Тази брошурка има 63 страници. Като оставимъ на страна всичкитѣ партизански влядове които изобилствуватъ въ нея, ние за първий пхтъ виждаме, щото народенъ прѣдставителъ да печати отчета за неговата дѣятелность.

* * * Г. Д. **Стояновъ**, Прѣд. на мѣстния клубъ на Нард. Партия, се намерва по търговски работи въ Романия.

* * * Г. **Даневъ**, членъ на мѣстния окр. Сждъ, е прѣмѣстенъ въ Севлиево, а Г. Мутафовъ отъ тамошния Окр. Сждъ, го замѣства. Г. Даневъ, оставя, както мѣжду чиновничеството, така и мѣжду гражданитѣ, добро име.

* * Телеграфиста **Георгиев** от мѣстната станция, слѣдъ едно тридневно болѣдуване отъ констипация въ червата се помина. Този млад момък, който така ненадейно се помина, е оставилъ мѣжду другаритѣ си твърдѣ добро мнѣние, всички другари негови и отъ други вѣдомства го съпроводиша до вѣчното му жилище, ако и врѣмето да бѣше много дъждовно. Покойния бѣ отъ Стара-Загора младъ около 23 год.

* * **Славянски** когото очаквахме, видохме двѣ негови концерта дадени срѣщу 20 и 21 Май. При всичко, че такъвъ концертъ Плѣвентъ не е виждалъ, но длъжни сме да признаеме обстоятелството, че не е този Концертъ на Славянски, когото знаехме прѣди години. У Г. Славянски липсватъ, басисти, тенори, при това ний виждаме дѣца, които едва сега учатъ вокалната музика. Първата вечеръ имаше твърдѣ много публика, всичкитѣ билети бѣха распродадени, а втората вечеръ много малко, защото врѣмето не помагаше. На 21 заранята замина за Никополъ а отъ тамъ ще бѣде въ Ломъ и Видинъ.

У Г. Славянския хоръ заслужаватъ обѣдката да се видятъ.

* * Н. Ц. Височество, е поканенъ да присѣтствува на празникътъ, който става по случай 60 годишното царуване на Английската царица. Той ще замине тѣзи дни, слѣдъ като отпразнува 80 годишнина на Н. Ц. В. Принцеса Климента.

* * На 19 т. м. въ с. Махалата бащата Стоянтъ Вълчовъ сескаралъ съ сина си Трифонъ за единъ чепъ на едно ракиено бурѣ. Синътъ докачилъ баща си, послѣдний го ударилъ, и синъ му го повалилъ на земята. Обаче бащата, въ борбата съ сина си отдолѣ извадилъ ножъ и рѣгналъ сина си въ левата страна на слабината и му прорязалъ главната артерия. Слѣдствие на изливание на кръвта синътъ умрялъ. Дѣлото се намѣрва въ рѣцѣтъ на слѣдователя.

* * Отъ голѣмото наводнение, споредъ свѣдѣнията, които добихме, най много била пострадала мѣстната търговска фирма С. И. Хайдудовъ и С-ие. Въ с. Биволаре, воденицата е почти сасипана. Хамбаря и голѣмата къща въ която сж помѣщавало около хилядо кила храна, падналъ и всичката храна отнесена. Почти всички воденици, които се построени съ слабъ материалъ сж съсипани.

* * **Анна Симонъ**. Прѣди нѣкое врѣме в. „Отзивъ“ бѣ загатналъ за нѣкой мѣстнирогно загубване отъ Пловдивъ на пѣвачката Анна Симонъ. Сега сжщия вѣстникъ утвърждава за загубването тази жена, като загатва да има прѣстъ въ това загубване нѣкой си офицеръ, неговия братъ и единъ сръбски дезертюръ. Градския началникъ въ Пловдивъ Новеличъ е отстраненъ по тази работа, а Д-ръ Загоровъ, ревизора, правятъ самъ разслѣдване на това. Спорѣдъ „Отзивъ“ подозрителния кавалеристъ Д. Б. живялъ съ нея и е ималъ незаконно дѣте съ нея на име Евгения, което живѣяло въ София. Интересна ще бѣде развръзката на това мѣстнирогно загубване.

* * **Развратъ**. Не е ли у насъ развратъ, когато виждаме какъ единъ държавенъ учителъ зема смѣлостта съ подписа колкото неговия умъ, и пише цѣла километрическа статия срѣщу Директоръ, Окр. Управителъ, Инспекторъ, а най много срѣщу Министръ, именно този, който го е назначилъ и му е далъ хлѣбъ да яде, назначилъ го е въ класно училище да учи дѣцата ни на социални науки, отъ които още и понятие нѣма. И този хлапакъ Тодоръ Лукановъ, съ всичкото си величие, сѣдналъ да пише въ „Уч. другаръ“ № 12 една километрическа статия, срѣщу всички чиновници, които не могатъ да вървятъ по умътъ на едно вчерашно дѣте, на което още устата му мершатъ на мѣко. Е моля Ви се, кажете за Бога, нематъ ли право най сѣтне да се възмущаватъ невинитѣ родители на дѣцата, като глѣдхтъ, че единъ недостоеенъ учителъ сѣдналъ да се гаври съ властъ, съ началство, и безъ да помисли че неговото име, неговата дописка пълна съ подлости и шарлатанства ще се чете отъ ученици на които прѣподава моралъ. Стамболовъ, бѣше много правъ, когато такива нахалници пращаше въ полковитѣ на усмирение. Вчерашно хлапе, като този Тодоръ Лукановъ, който е готовъ утрѣ да цалува ржка на всекиго за хлѣбъ, сѣдналъ да критикува, дѣйствиата на управители, на полковници, да ги прави неграмотни, и да се отнася така импертеинитно къмъ всички, което не глѣда прѣзъ неговата таралежка морда. Че какъ така Г. Величковъ министръ на Просвѣще-

нието, мисли да държи такива дармоѣдци като това момче, което е оставено не да се гаври съ честта и достолѣието на властта, а да въспитава дѣцата. Неужели ще се държатъ още да шарятъ по улицитѣ тукъ нѣкои яговци, които едва се свършили и искатъ да си показватъ мурафетя. Ако Лукановци искатъ да учатъ и други, които се биле на служба, когато той още не е билъ на свѣта, нека се освободи отъ благородната служба—учителъ и да плещхтъ колкото могатъ. Неговата дописка е единъ образецъ на умствения му багажъ и ние много съжеляваме, че Мин. на просвѣщенieto, още държи такива прайдохи на служба да се гаврихтъ съ всички. Върху дописката, въ слѣдующитѣ бройове, ще поговоримъ по обстоятелно.

* * **Новъ мурафетъ**. И дѣйствително, Плѣвентъ трѣбова да служатъ за образецъ въ Българския икономиченъ и финансовъ битъ. У насъ отъ нѣколко години се явиха толкова много саморасли финансиста, щото просто и да се удивляватъ не остава врѣме. Въ продължение на нѣколко години всевъзможни дружества. Едно занаятчиско „Сила“, върши търговски операции, друго съ земледѣлцитѣ „Нива“ зема, пребира и никой не може да отбере кадѣ ще му излезе край. Завчера се яви едно голѣмо обявление отъ едно ново Вносно и експортно дружество съ име „Истокъ“ съ капиталъ 500 х. лева злат. раздѣлена на акции по 100 лева едната. Всичко това добро и похвално за нашитѣ свѣтила и саморасни финансиста. Едно което искаме да обрнемъ вниманието комуто трѣбова и който се интересува отъ това ново дружество, е като каква гаранция, биха дали тѣзи господа финансиста, които иматъ толкова понятие отъ вноската и износната търговия, колкото напримеръ Попъ Антоанъ отъ политическа икономия. Кажете ни за бога, въ чие рѣце биха се дали тѣзи 500 х. лева, когато като изключиме двамата Ев. Славовски и М. Карабеловъ, които минуватъ за търговци и които сами се знаехтъ какъ стоиштъ, кой отъ тѣзи свѣтила има гаранция да отговаря поне на една хилядна частъ отъ този капиталъ. Нѣма Жигаровъ, Коларовъ, Влаховъ, или голѣмия собственъ на недвижими имотъ Тодоръ Табаковъ, Ив. Юрдановъ, който щялъ да бѣде Директоръ. Ние просто се смѣхме когато глѣдахме това смѣшно и надутъ—тенденциозно обявление. Какъвъ вносъ или износъ ще върши този *Истокъ* когато не познаватъ ни една търговска къща въ странство, когато не знае никой отъ тѣхъ ни единъ страненъ езикъ за да водятъ експортната търговия, която тъкми да върши това дружество? Дружествата се необходими за нашето младо княжество но за това така ли тѣ трѣбова да се експлоатиратъ отъ такива саморасни търговци, които нѣматъ отъ нищо понятие. Нека ни покаже нѣкой отъ защитницитѣ на това дружество, кой е този, отъ този комитетъ, който има понятие отъ теоретическата и практическа комерция, който да опѣтва това дружество, капитала, който незнающитѣ ще вписатъ.

Най важното и най чудното е че между другитѣ въ управ. свѣтъ фигурира и именцето на почтения учителъ на мѣстния лихваренъ—цинциаринъ—Бърдаровъ. Този красивецъ, който плачи за милиа народъ досрамяло го е да си подпише напълно името Т. Х. Бърдаровъ, а само—Бърдаровъ. Кой може да изхитри такава гениалностъ ако не само този, дядото на когото е билъ извѣстенъ и днесъ още по безбожното лихварство. И той търгува съ вносъ и износъ Ние днесъ само отбѣляваме това, а вторий пътъ ще поговориме повече по случая. А пророс. И други тонковци се тръгнаха по селата да събирхтъ по 5 лева за ново дружество „Нива“ правителството трѣбова да преслѣдва тѣзи крадци. Като нови сподвижници сж явили испаднитѣ чиновници Ив. Кангарджиевъ и Миленко Марковъ. Имало събрани пари до 5000 лева.

* * Духовитата дописка на Г-на Т. Лукановъ, помѣстена въ послѣдния брой на в. „Учителски Другаръ“, е раздвижила тука духоветѣ до толкова, щото и дѣдо Петръ Мецовъ е напустналъ летаргическото си спокойствие и рано сутрината на 23 того е пратилъ въ класното училище да иска отъ учителя Бърдаровъ броятъ за да се понаслади отъ писаното противъ драгитѣ му *Величкови* и *Кузови*.

* * На 16 й прѣвъ нощта, по слѣдствие на силнитѣ дъждове, които отъ 23 мий. Априлий не спирхтъ, е придошла малката Бѣжановска баричка, която тече прѣзъ срѣдъ селото, и като излѣзла изъ коритото си, залива цѣлото село Бѣжаново, безъ да могло да забѣлжи това населението. Отъ нищението на жи-

вотнитѣ: кучетата, овцетѣ и добитъка, едвамъ могло, за щастие, да се събуди измorenото отъ като-дневната работа население и извади (избави) отъ грозищата опасностъ добитъка си, който вече билъ подкаранъ отъ блатата за свой жертви. Многото ниски и по-близо до бара-та къщи сж били потопени съ цѣлитѣ имъ домоцадия, и благсарение, че водата е била още до поясъ, та дъртитѣ сж могли да избяватъ рожбитѣ си, носяйки ги на глава и дигнати ржцѣ, панчката е била една отъ най-страшнитѣ по рода си, тѣй като е имало война съ стихийна сила и при това въ най голѣмата нощна тъмнина. Печалното положение на Бѣжановци, особено неж нощъ, и ужасната картина, — за жалостъ, че нѣмаме тази списателска дарба да можемъ да дадемъ нагледъ на читателитѣ тази сърдце разпирателна сцена; обаче, оставеми на читателитѣ да си ж прѣдставихтъ, особено на тия, които сж имали нещастieto да прѣтеглятъ отъ наводнения.

До колкото ни бѣ расказано отъ дописника ни, никакви чѣловѣчески жертви не е имало за сега, освѣтъ на добитъкъ, сѣна, къщи съ покжшината и ваджнлжци (цѣли подкони и изнесени) сѣднитѣ забѣскани съ тиня и пр. пр.

Прѣдполагаемата загуба на Бѣжановци изобщо, била възлизала на около 100,000 лева.

Нашитѣ най-искренни, по случая, съчувствия къмъ Бѣжановци.

ИЗЪ ДОПИСКИТѢ НИ.

До Господина редактора на в. „Плѣвентски Гласъ“ въ гр. Плѣвентъ.

(продължение отъ брой 17).

Социализма! Какъ се въсхищавахме прѣди малко отъ природата на селото, какъ му се радвахме, уви! Сега останахме поразени! Безбожие! Социализмъ! Между тая невинна природа!... Както нѣкоя заразителна болѣстъ отива тамъ, кждѣто никой не ж чака, тѣй и безбожието, социализма се вмъкнали въ това село!... Ний останахме поразени отъ въпроситѣ: *ами има ли Богъ? Кждѣ е той, да го видимъ? ... Какво нищо сж свѣтитѣ? Ами иконитѣ, защо се кланяме на тия дѣски, защо ги цалуваме? Защо поина като чете, спкаятъ, че лае на аба, т. е. че никой не му разбира? Защо сж църквитѣ, защо да се даватъ пари за тяхъ? Защо сж царетѣ, защо сж сждилищата? Защо сж изедницитѣ, крѣвопийцитѣ? Защо да има сиромаси, защо да не сж богати всичкитѣ? и пр. и пр.* Нѣмаше какво, азъ и другаритѣ ми се захемъ да отговаряме. Другаря ми, като даровитъ и съ свойственното нему краснорѣчие, захвана да отговаря. Дѣдо попъ мълчеше и тукъ, тамъ се обаждаше, кога се явяваше нужда да ни помогне. Всичкитѣ селени мълкнаха. Механата бѣше прѣпълнена съ хора, излѣзоха всичкитѣ вънъ и се наръдиха около насъ. Другаря ни распаленъ, а още повече ядосанъ за заблудението на селенитѣ, отговори най краснорѣчиво и убѣдително на всичкитѣ въпроси; той розби всичкитѣ глупости на социалиститѣ, повърна селенитѣ въ съзнание и тѣ взехъ да се огледватъ на около си. Въ туй врѣме, забѣлжете, че учителитѣ бѣха въ крѣчмата, играяха на табла и никой отъ тѣхъ не дойде при насъ, (свойственна социалистическа маниера — глупава гордостъ) щомъ чуха рѣчта, оставиха зароветѣ и запнаха. Селенитѣ едва не ги биха, глѣдаха съ злоба на тѣхъ и имъ казваха: *отговаряйте на тѣзи хора, хашлаци! Защо мълчите? Или знаете само насъ да лажете, идѣто не разбираме на кнша? Сега е работата да се покажете, ако знаете ...* и пр.

Прѣдставете си, че тѣзи учители бѣхъ свършили и тримата гимназия прѣди двѣ години и успѣли да заражихтъ цѣлото село съ социализма!... Излѣзохъ отъ механата най-позорно безъ да кажхтъ ни една дума за свое оправдание, или да защитихтъ прѣдъ селянитѣ, това, което сж имъ прѣподавали. Дѣдо попъ се развесели до нѣмай кждѣ, нѣмаше кждѣ да ни тури, гледаше усмихнато на лѣво и на дѣсно и си търкаше ржцѣтъ отъ удоволствие. Кмета и той се обърна на наша страна и казваше: *изгнъ за момчето ми, сега е въ IV отделение, изедохъ го тѣзи хлапетии!... цѣлото село е въ огнь, Бога не познаватъ, свѣтлин не защитхтъ! Нищо, нищо свето не остана!... Лошо!... Какво да правимъ, кажете ни! Какъ да се отгървемъ отъ това зло? — Ето какво да направите, казахъ азъ. — Направете едно прошение до Министерството на Народното Просвѣщение и искайте махванието на тия учители, прѣдставте всичкитѣ причини и искайте да ви испратихтъ свѣстни хора за учители. Министерството ще вземе подъ внимание и нѣма да обржца внимание на опозиционнитѣ вѣстници, какво щѣли да имихтъ. Опозиционнитѣ вѣстници заедно с правителство търсятъ виними подъ вола теле, т. е. наричатъ учителитѣ социа-*

листи — идеални учители, примърни учители, само да компрометират Министерството, такава опозиция не използва народа си, а го развращава. Дѣдо попъ, кмета и всичките селяни, скочиха на крака и въ единъ гласъ извикаха: *така да направимъ, прошение до Министерството!* — *Дѣдо поие, пиши!* каза кмета, и подаде книга и мастило. Прощението се написа, поднесе се отъ селяните и се испрати на мѣстото.

Станяхме отъ тука и отидохме въ поповата къща. Двѣтъ стаи се напълниха съ хора, нѣмаше мѣсто къдъ да сѣднатъ, нѣки насѣдаха на земята. — *Богъ здравие да ви дава, синко. Вие ни избавихте отъ едно голѣмо зло! много години ще се изминатъ още до гдѣ се върнемъ на изрвото си положение. Видяхте ли какво голѣмо школо си направихме, и ние ужъ имаме учители!.... Язък за царитъ! Развалихъ ни дѣцата и туй за туй. Казваше дѣдо поиз и си прибираще бѣлитъ косми.*

— *Моето момче е въ I класъ, казваше се най-ученото въ селото. Като види да се кръстимъ, азъ или майка му, смѣе се съ гласъ и казва, че сме биле прости. Богъ нѣмало и само проститъ вървали въ него... че знамъ ли я... тѣй ли имъ учението, кой знай изкъ....* Каза единъ сухичкъ селянинъ. — *Моето момче изкъ казва, че Исусъ Христосъ билъ нѣкакъвъ малосникъ и умайвалъ хората....* каза другъ селянинъ. Говориха мнозина за своите дѣца такива нѣща, отъ които душата ни се потърси и не можахме да се начудимъ като, какъ е трѣгнѣло Министерството такива учители, които развратили кръхките души на невинните селски дѣца. Слѣдъ нѣколко още разговори, раздѣлихме се съ попа и селяните, които ни изпроводихъ на край селото и ни моляха да ги забравяме. Ние имъ обѣщахме да ги посѣтимъ на Рождество.

Пешъ, трѣгнахме, умислени прѣзъ раззеленѣлитъ се нива за къмъ градътъ. Тоя пътъ не бѣше тѣй весело, не ни привличаше природата, тя бѣше мрачна, мълчишкомъ вървѣхме и не се обръщаше назадъ. По скоро гледахме да сме далече отъ този Содомъ и Гоморъ!

Нещастното село бѣше за оплакване. Старитъ нѣматъ никаква почитъ отъ младитъ, кръчмитъ пълни, а църквитъ празни. Всеки знае много, всеки е философъ, упоритъ до нѣмаи кжде; твърдоглавъ, не познава Бога!... Не почита баща си, защото е простъ; не почита Майка си, защото е простакия, а той Социалистъ!... Не познава сѣдилище, не познава царъ и никаква властъ, той е все и все! Стигнахме въ градътъ съ прѣчупени сърдца. Колко ли села има въ България още въ такъвъ хаосъ?!

Слѣдъ 15 дни, отъ ходението ни въ това село, четохме въ първитъ страници на единъ отъ опозиционните вѣстници слѣдующето: *Министерството на Народното Просвѣщение се отличило тѣзи дни съ още единъ подвигъ. То (министерството) уволнило всичките учители отъ село К—нъ. Тия учители сж акоратни младежи, но обаче не стъчувватъ на сегашното правителство уволняватъ се! Позоръ! Вѣнме живи да видимъ и такова чудо въ България!....* Тѣй се провикваше този вѣстникъ, и съ тѣзи си постъпка бѣше на пълно увѣренъ, че принася полза на народа си и на абонатитъ си. —

Их.

гр. Тулча, 25 Априлъ 1897 год.

До Настоятелството на Плъвенското Градско Читалище „СЪГЛАСИЕ“.

Отъ какъ сж произведохъ изборитъ за Васъ на въпросното читалище, не малко врѣме сж измина, безъ да чуемъ или поне видимъ нѣщо ново по него. Библиотекаря Рибаровъ още сѣди на библиотекарската маса. Старото, рѣждаело настоятелство го подѣржало, защото? . . . а сега слава Богу мислѣ, че младото интелегентно избраното съ волята на гражданитъ, настоятелство, не ще търпи такъвъ злоупотрѣбителъ на правителствени пари нѣкога и лежалъ за това въ затворъ три мѣсеца. Мислили почитаемото настоятелство да го държи още и безъ гаранция съгласно устава на това дружество, ще видимъ? Нѣма ли подобенъ въ Плъвентъ да бжде библиотекаръ, ами който е злоупотрѣблявалъ правителствени пари и лѣжалъ въ Х. Кунчовата ода. Обръщамъ вниманието на почитаемото настоятелство да паде обявление, и до гдѣто сж намѣри втори, като него да махнатъ Рибарова и зачислятъ други само ако има сжщата честностъ и обичай, защото и други, ако не притежава сжщитъ качества, не ще може да злоупотрѣби нѣкоя и друга книжка отъ библиотеката ни градска, състояща отъ около 90 екземпляра, както, честнейния Рибаровъ.

Единъ членъ на читалището,

В. Р. Даваме мѣсто на горното безъ да му правимъ коментарий. Нека му мисли настоятелството.

Отворено писмо.

До Господина, Прѣдѣдателя на читалището „Съгласие“.

Тукъ.

Почитаемий Господине!

Прѣди по вече отъ половинъ мѣсець, пакъ чрѣзъ „Плъвенский Гласъ“ Ви запита за нѣкои въпроси, касаючи се до работитъ на читалището, на което Вие сте прѣдѣдатель. Обаче и до сега Вие не благоволихте да отговорите, въпрѣки това, че отговора на тия въпроси интересува не само менъ и другитъ членове на читалището, но съ тѣхъ се докосва и авторитета и честта на Плъвенското общество.

Кои причини сж Ви заставили да пазите такова дълбоко мълчание, разбира се никой другъ не може да знае освѣнъ Васъ самия и отчасти настоятелството, което въ тоя случай, дава възможност на догадки, вслѣдствие компромиса въ врѣме на избора.

Съ настоятелството си, азъ пакъ Ви моля да отговорите на слѣдните въпроси:

I. Новото настоятелство прие ли или не. (Врѣме за приемане имаше доволно, а още по вече, че старото настоятелство, за да издаде равномѣтката и отчета си по рано отъ избора, не значи нищо друго, освѣнъ, че то си е прѣгледало работитъ, привело е всичко въ рѣдъ и, че да прѣдаде му е достатъчно врѣме отъ часове, а не отъ мѣсеци. Ако пъкъ новото настоятелство, държи работата тѣй за да се освѣтлява отъ старото, то тогава.... Въ всѣкой случай отговора ще покаже).

II Сумитъ, до израсходванието имъ, мъртви ли сж стоели, или сж принасяли нѣкаква полза, и ако сж принасяли — то гдѣ сж биле влагани, съ каква полза, на колко врѣме и въобще, какъ стои читалището въ парично отношение.

Най послѣ, като апелирамъ къмъ честността на Васъ и другитъ членове на настоятелството, които за пръвъ пътъ влизатъ въ това настоятелство на читалището, надѣвамъ се, че обществото общо и членоветъ частно ще бждатъ освѣтлени по зададенитъ въпроси и че азъ и нѣколко члена, които не можемъ да глѣдаме на компромиса съ ония, съ които Вие го направихтѣ, тѣй като се поговорва, — ще бждемъ принудени да потърсемъ освѣтление чрѣзъ факторитъ, които могатъ, въ дадени случай да Ви принудятъ да го дадете.

Надѣвамъ се, че поне сега, новото настоятелство, което има мнозина членове, които проповѣдватъ строгото придържане у тулерантността и честността, ще Ви поддържатъ въ даване отговоръ на въпроситъ, ако причината за забавянето на отговорътъ е, че се е испречила нѣкоя горчива чаша, която компромиса, поне отъ едната страна, е смѣталъ да отмени,

Съ почитание;

Единъ членъ.

ВЪНШЕНЪ ПРѢГЛЕДЪ

Цариградския Руски посланикъ, Г-нъ Нелидовъ, прѣдалъ на портата нота, подкрѣпена тѣй сжщо и отъ Австро—Унгарския посланикъ, съ която нота двѣтъ държави заявяватъ на Турция, че ако тя се не откаже отъ претенцитъ си за Тессалия, то тѣ не ще бждатъ въ състоянието да сдържатъ България и Сърбия, понеже весанието на Тессалия ще служи като заплашване за сществуването на тия държави.

Въ Тессалия Турцитъ сж извършили маса звѣрщини и безчиния. Много села сж изгорени. Млади жени и дѣвци сж биле изнасилствувани, въ присѣдствието на мъжетъ и бацитъ имъ. Мъжетъ сж били обезобразявани. По вече отъ сто души изгорени. За да прикрие официалността на тия звѣрства, Едхемъ паша е разстрелялъ около 60 души турци. Вслѣдствие на тия зверства и грабежи посланицитъ сж заявили, че не ще оставятъ Турцитъ въ Тессалия, даже и тогава до като се продължаватъ прѣговоритъ за мирътъ.

Прѣдъ видъ колебающето се положение на Краля и Наслѣдника въ Гърция и заплашванията отправени срѣщу тѣхъ, силитъ сж рѣшили, по всевъзможни начини и срѣдства, да запазятъ сегашната династия на Гръцкия прѣстолъ.

*** Отъ Россия сж заминали около 50 души офицери, отъ всички родове оружия, за въ Сиамъ, за да поставятъ Сиамската войска на равна нога съ европейска — прѣимущественна рус-

ската.

*** Търговския договоръ между Франция и България е подписанъ на 12 того.

*** Спорѣдъ Английскитъ вѣстници, никакво териториално присъединение отъ Тесалия къмъ Турция нѣма да бжде допустнато. При исправлението на границата, на Турция не ще се отстъпи ни пода земя населена съ християни. Обезщетението възлиза на 115 милиона франка. Капитулянтитъ нѣма да бждатъ унищожени, а може да бждатъ само видоизмѣнени, въ смисълъ препрѣждане, каквито и да би било злоупотрѣблението, отъ които могатъ да се воспользватъ Елинскитъ подданици.

*** Полковникъ Гаркосъ, заедно съ послѣднитъ Елински отряди е оставилъ Критъ.

Поща.

Г-нъ X. въ Тулча. Всички дописки на драго сърдце ще ги обнародваме, както и до сега сме правили това, но щомъ се коснуватъ до личности и се обвиняватъ въ обществени престѣпления, безъ надлежнитъ доказателства, позволете ни да Ви кажемъ, че не ще обнародваме.

Телеграммата на царя до Султана:

Ваше Величество не ще се почуди гдѣто азъ, побуденъ отъ засвидѣтелствованията на Неговото искрено приятелство и отъ чувствата на добро съсѣдство, които сществува въ между насъ, заемамъ върху си да ви изразя желанието да ви видѣ да вѣнчайте юнакитъ успѣхи на вашитъ солдати съ едно прекъсване на неприятелствата.

Това ще бжде съобразно съ миролюбивитъ твърдостъ и умѣреностъ, които употребихте въ началото на войната.

Ваше Величество ще извърши съ туй единъ актъ на мѣдростъ и умѣреностъ, който ще послужи да увеличи още по много печатътъ и удивлението, които ми вдѣхвате мене лично, и азъ ще го помня.

Отговоръ на Султана:

Моля Ваше Величество да въсприемете моитъ благодарения за увѣрението и честиянията, които благоволихте да ми изразите за моето лице и за успѣхите на моитъ солдати.

Оцѣнявамъ и чувствувамъ самъ прѣлюбивитъ намѣрения на Ваше Величество и за доказателство на моето желание да съобразя съ чувствата изказани отъ Ваше Величество азъ дадохъ заповѣдта до началницитъ на моитъ войски да сиржатъ въ едно врѣме неприятелствата.

Моля Ваше Величество да вземе въ внимание, че азъ желая приятелското посрѣдничество на държавитъ, за да се обезпечи възстановлението на мирътъ, престижътъ на моето правителство и увардванието на единъ общи миръ, който да обезпечи обезпечението на моитъ граници.

в. „Свѣтлина“

Катострофата по Пеково-Рижския желѣзень пътъ на 1-й того.

На 1-й того, вслѣдствие проливнитъ дъждове, въ Россия, по Пеково-Рижския желѣзень пътъ, е произвѣзла катострофа ужасна, страшна; Катострофа, която е взела маса жертви и е дала маса ранени.

Една картина ужасна, страшна!

Споредъ рускитъ вѣстници катострофата е произвѣзла така: пхтия пазачъ 20 минути слѣдъ, испращанието на пощенския тренъ, забѣлжилъ, че пхтитъ се намиралъ въ неисправностъ и да прѣдпази каквото и да било нещастие, което би могло да се случи съ военния тренъ, съ когото заминавалъ за стрѣлба Красноярския полкъ, той почналъ да дава сигнали, които, за жалостъ, биле забѣлжени, едвамъ тогава, когато всеко избѣгване на катострофата било невъзможно.... вагонитъ съ страшна сила и грохотъ се натрупвали единъ върхъ други, като станали на парчета и преобърнали една голѣма частъ отъ пасажеритъ въ една безформенна маса.

Дъждътъ безъ прѣкъсване идялъ цѣли три денонощия, пхтитъ билъ съвършено измитъ и релситъ едва ли не всеяли, гдѣто се казва, на въздуха, водата била почти до половинъ човѣшки ржеть надъ насипитъ, така щото тия, които не загинали собствено отъ катострофата, като не можели да се измъкнатъ изъ помѣжду натрупанитъ вагони сж удавили въ образуващото се тамъ езеро.

Веднага послѣ извѣстието за катострофата, се явили на помощъ и спасение на раненитъ и още не изваденитъ изъ подъ вагонитъ, освѣтъ войска и военни доктори, по и директора на хирургическата клиника при Юриевския университетъ професоръ Ф. Кохъ заедно съ асистентитъ на клиниката и студентитъ, директора на Меллиновската болница Мейеръ съ носилки и градския докторъ Штрембергъ, и маса други човѣколю-

биви хора. Работитѣ по спасението и подаване помощ ставали подъ ръководството на корпусния командиръ генералъ-лейтенантъ Адамовичъ.

За да може челоуѣкъ да си състави горѣ-до-ло понятие за цѣлата ужасъ на катастрофата ний ще превѣдемъ помѣстената по тоя случай статия въ вѣстникъ „свѣтъ“ отъ 9 того.

„Спорѣдъ колкото се повече и по вече се уеснява работата, причипата за разбиванieto на трена по Псково-Рижския желѣзень пѣтъ, освѣнъ продължителния силенъ дѣждъ се явява и бързия ходъ на трена. Прѣдполагатъ, че машиниста е искалъ, както се казва, съ „фуксъ“ да прѣскочи прѣзъ опасното мѣсто. Въ трена, по слухове, имало 945 войника и 24 офицера. Два-та офицерски вагона биле, отъ нѣкое си чудо, вслѣдствие нананора на послѣдующитѣ подиря имъ вагони, подигнати на нагорѣ, вслѣдствие на което офицеритѣ, съ исключение на двама, не сж пострадали. На 3 Май пѣтътъ е билъ почти окончателно разчистенъ. За разчистването му сж работили до идването на ж. п. работници, най-много останалитѣ живи войници. Мѣстото на катастрофата е посѣтено отъ началника по мѣстението на войскитѣ генералъ Головинъ и адютанта на в. к. Владимиръ Александровичъ графъ Ферзенъ. Въ Бокенгофъ очакватъ министра на пѣтицата и съобщенията и прокурора при С. П. Б. сждебна палата. Експертизма за изсѣдването се произвежда енергично. На 1 Май, въ 5—6 ч. на Юриевската станция сж събрахъ командира на 18 армейски корпусъ генералъ Адамовичъ, командира на 95 пѣх. красноярски полкъ, корпусния докторъ, много офицери съ господжитѣ си и масса публика. Всичкитѣ дошли да посрѣщатъ 3 и 4 батальона на 95 Красноярска полкъ, който пристигаше за прѣкарване курса на сѣлбата и празнуването на стогодишния юбилей. На станцията смѣхъ, шепи и изведнѣжъ смъртноносната дума облѣте всички—трена разбитъ. Началството зашущука, народа се размърда. Послѣ нѣкое и друго врѣме заговорихъ, че цѣлия тренъ билъ разбитъ. Офицеритѣ почнахъ да тичатъ ту въ телеграфа, ту къмъ началството; музикантитѣ бѣхъ върнати, пратиха за болничнитѣ носилки, за носачи и санитари. Доде единъ тренъ; въ него влѣзохъ нѣколко доктори и студенти и заминахъ. Дамитѣ почнахъ да си отиватъ въ къщи. Скоро печалното извѣстие облѣте цѣлия градъ, отъ всички краища любопитнитѣ почнахъ да сж събиратъ. А на станцията чакахъ подробна телеграма, която скоро и пристигна, но нищо не изсѣни и введе само всичкитѣ въ униение: „много убити и ранени“.

Доде другъ тренъ, въ него се покачихъ докторитѣ и студентитѣ, които додохъ отъ града и корпусния командиръ съ корпусния докторъ. Всичкитѣ чакахъ извѣстие. Ядосватъ се, а телеграфа не работи, „тамъ е грѣмотевица“. Вслѣдствие на кое е произлѣзло разбиванieto? Заговорихъ: грѣмотевицата ударила въ машината, която говори, той си и вѣрва: глупостъ. Воинитѣ сж смущавахъ отъ подписа на младшия офицеръ, тѣ прѣдполагахъ, че всичкитѣ старши сж погинали. На станцията доде рота носачи, пристигнахъ болничнитѣ носилки. Цѣлата станция си промѣни физиономията.

Дѣждътъ валише, на станцията имаше четири фургона, на пристигналата рота разхвърляхъ носилкитѣ, току що донесени. Ето помжкнаха ги по станцията и ги нареждатъ по край цѣлия дебаркадеръ по нумера. Горѣщо участие земхъ мѣстнитѣ доктори, като единъ прѣзъ други прѣдлагаха услугитѣ си, искатъ да ги пратятъ на мѣстото на разбиванieto, но имъ отказватъ по причина недостатъчността на прѣвозачнитѣ сѣдства. Но ето звънеца, трена излѣзе отъ станцията Едва, всичко се размърда. Почнахъ да пристигатъ телеграми: „18 вагона разбити“, „200 души убити“, професоръ Кохъ телеграфирва: „пригответе колкото е възможно по вече мѣста въ клиниката и носилки за прѣнасяние“. Градската клиника прѣдоставаше 25 мѣста, градската болница 15 мѣста. Рѣшено, трудно болнитѣ да ги размѣстятъ въ клиниката и градската болница, послѣ въ военната болница и легко-раненитѣ въ офицерското събрание, което вече приготвихъ за тая цѣль. Най-послѣ, трена сж приближава, спрѣ се. Всичко се умжлче. Колко? е на всички на устата: „тука сж 63 души, а тамъ още много“. Излѣзе корпусния командиръ, по тѣмъ отъ ношъта, съ сълзи на очитѣ, събощи нѣщо си на командира на полка, махна съ ръка и отмина. Група офицери сж събраха около капитанъ Шишова съ прѣвѣрзана ръка, който, като е помагалъ на

другитѣ да сж спасятъ, едвамъ не потхналъ и него го измжкнали. Отворихъ вратитѣ, почнахъ да прѣнасятъ раненитѣ и станцията сж испълни съ охкания. Единъ отъ раненитѣ умрѣлъ по пѣтъ, а другъ на станцията. Докторитѣ и студентитѣ работехъ заедно. Послѣ всичко пакъ утихна. Отнесохъ всичкитѣ. Останахъ само двѣ тѣла. Докторитѣ, офицеритѣ и студентитѣ почнахъ да сж приготвяватъ да отидатъ на мѣстото на катастрофата. Кой както бѣше облеченъ, тѣй и сѣдаше, много облѣкохъ войнички шинели, тѣй като много, безъ да гледжъ на дѣжда и на грѣмотевицата бѣхъ дошли безъ горния дрѣха. Испратиха храна, факли и привѣрзачни сѣдства. Най-послѣ всички заминахъ и останалитѣ отидохъ въ буфетъ да позакусятъ и да си поддѣлжътъ впечатления. Безъ да глѣда, дѣжда и грѣмотевицата, публиката стоеше въ шпалери на станцията и далечъ отъ нея и покрая ѝ носеха носилка подиръ носилка съ ранени, покрити съ шинели. Много плачехъ. Ношъта ми на незаблѣзано, и ето доде и другъ тренъ съ 24 трупа и 32 ранени. Пакъ сжщото“

Въ врѣме на спасение раненитѣ и подаването помощ, офицери и сѣдати сж работили дружно, единъ за други. Много отъ офицеритѣ съ рискъ сж отивали на помощ, на своитѣ войници—тѣй сжщо както и послѣднитѣ за своитѣ началници—вѣрно свидетелство, що може да стори другарството въ войската. Вѣщитѣ, както на офицеритѣ, тѣй сжщо и на войницитѣ сж всички унищожени, разхвърлени, за нищо не годни. По улицитѣ на Юриевъ на всѣка крачка сж сѣрѣжатъ превѣрзани по рѣцѣтъ и главата. Много изявление на съчувствие сж направени, както отъ официални тѣй и отъ частни лица и учрѣждения. Врѣхъ гробоветѣ на починалитѣ сж положени множество вѣнци. Убити всичко 42 души, легко ранени 99, отъ тѣхъ 6 офицера, тежко ранени 48 души.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 2181

Подписаний Ив. А. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на I участъкъ на основание изпълнителный листъ № 188 отъ 17-й Януарий 1896 год. издаденъ отъ II Плъвтенский Мир. Сждия въ полза на Петъръ Лачовъ изъ г. Плъвенъ сѣщу Еремия Гешовъ отъ с. Дисевица за искъ 603 л. 68 ст. заедно съ лихвитѣ имъ по 12% годишно отъ 31 Май 1893 год. до исплащанieto ѝ 31 л. 60 ст. сждебни и по водение не дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство сж настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че отъ денъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣст. в. „Плъв. гласъ“ и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията си въ гр. Плъвенъ слѣдующий длѣжникъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Една нива въ Дисевишкото землище въ мѣстността „Милень Кладенецъ“ отъ 35 дюлума при сжсѣди: Ячо Пошповъ, Кирко Цвѣтковъ, Никола Ивановъ и Правителствена мѣра оцѣнена за 700 лава.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Които Г. Г. желаятъ да купятъ горний имотъ могатъ да се явяватъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да приглѣждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта.

гр. Плъвенъ, 6-й Май 1897 год.

Дѣло № 34 отъ 1896 год.

Сждебенъ Приставъ: **Ив. А. Гърковъ.** 2—2

№ 2324

Въ допълнение на обявлението ми № 120 публикувано въ мѣстний Вѣстникъ, „Плъвенский Гласъ“ броеве № № 2—4 съ настоящето си обявявамъ за всеобщо знание, че отъ денъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ сжщия Вѣстникъ и до 31 денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцелярията си въ гр. Плъвенъ недвижимия имотъ подробно описанъ въ горното обявление състояще отъ едно лозе оцѣнено за 450 лава.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ Г-да да купятъ продаваемия се имотъ могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми всѣки присѣтственъ денъ да наддаватъ и приглѣждатъ книжата по проданъта.

гр. Плъвенъ 13 Май 1867 год. 2—2

Сжд. Приставъ: **Ив. А. Гърковъ**

№ 1931

Подписаний Петъръ Д. Вълковъ Помощ. Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на II участъкъ на основание изпълнителный листъ № 5988 отъ 20-й Декември 1894 год. издаденъ отъ Севлиевский Мир. Сждия въ полза на Петъръ Пешовъ изъ гр. Плъвенъ сѣщу Колю Трифоновъ отъ с. Смърдехче за искъ 600

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви — Плъвенъ

лева съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че отъ 20-й Май т. г. и до 31-й денъ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующий длѣжникъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една нива въ Смърдешкото землище мѣстността „Подъ Ловчан. Пѣтъ“ отъ 10 декара при сжсѣди: Гено Вълковъ, Гора и Иванъ Колевъ, оцѣнена за 182 л.

2) Една нива въ сжщото землище мѣстността „Ашжмъка“ около 3 декара и 8 ара при сжсѣди: Пѣтъ, Никола Ивановъ и Берборъ Хасановъ, оцѣнена за 68 л.

3) Една нива въ сжщото землище мѣстността „Подъ Селото“ около 6 декара при сжсѣди: Гено Вълковъ, Атанасъ Попповъ и Тодоръ Тоновъ, оцѣнена за 120 лава.

4) Една нива въ сжщото землище мѣстността сжща около 4 декара и 4 ара при сжсѣди: Гено Вълковъ, Пѣтъ и Бозалъка оцѣнена за 88 лава.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта.

гр. Плъвенъ 30 Апрель 1897 год.

Дѣло № 314 отъ 1895 год.

2—2

и Сждебенъ Приставъ: **П. Д. Вълковъ.**

№ 2190

Подписаний П. Д. Вълковъ П. Сждебенъ Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на II участъкъ на основание изпълнителный листъ подъ № 2588 отъ 18 Августъ 1896 год. издаденъ отъ I Плъвенский Мир. Сждия въ полза на Вълчо Начовъ отъ с. Тученица сѣщу Панко Колювъ отъ с. Тученица за искъ 85 л. съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство, съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че отъ 10 Май т. г. и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующий длѣжникъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една нива въ Тученишкото землище, мѣстността „Бадсово или Дѣлове“ около 11 декара при сжсѣди: Панчо Панковъ, пѣтъ и Петко Нановъ оцѣнена за 275 лава.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ цѣната която даде първий купувачъ. Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта.

гр. Плъвенъ 16 Май 1897 год.

2—3

До № 22 отъ 1896 год.

и Сждебенъ Приставъ: **П. Д. Вълковъ.**

№ 2319

Подписаний Ив. А. Гърковъ Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на I участъкъ на основание изпълнителный листъ № 1122 отъ 16 Септември 1896 год. издаденъ отъ Допълнителный Плъвенский Мир. Сждия въ полза на Панко Вутовъ изъ гр. Плъвенъ сѣщу Иванъ Ив. Петковъ за искъ 230 л. заедно съ лихвитѣ имъ по 12% годишно и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че отъ 19 Май и до 31 денъ т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията си въ гр. Плъвенъ слѣдующия длѣжникъ недвижимъ имотъ а именно:

1) Едно лозе въ Плъвенското землище въ мѣстността „Текийский Орманъ“ отъ три декара 5 ара при сжсѣди: Вълчо Пошповъ, Ангелъ Грумеля, Георги Чавдара и пѣтъ оцѣнено за 140 л.

Горний имотъ е собственъ на длѣжника и не е заложенъ никому.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ които Г. Г. желаятъ да купятъ горний имотъ могатъ да се явяватъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта.

гр. Плъвенъ 13 Май 1897 г.

2—2

Сждебенъ Приставъ: **Ив. А. Гърковъ**

№ 1720

Подписаний помощ. Сждеб. Приставъ при Плъвенский Окр. Сждъ на III Исполнителный участъкъ на основание Исполнителный листъ подъ № 4515 отъ 2/ХП 93 год., издаденъ отъ Плъвенский Окол. Мир. Сждия въ полза на Гешко Николовъ изъ с. Гор. Дѣбникъ, сѣщу Иото Недковъ отъ сжщото село за искъ 95 лава 50 ст. и др. разноски и съгласно чл. чл. 1004—1028 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявявамъ на почитаемота публика, че слѣдъ единъ мѣсець отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „В. Плъвенский Гласъ“ ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията си въ гр. Плъвенъ илжженный по долѣ длѣжникъ недвижимъ имотъ, а именно:

1) Една къща находяща се въ с. Горни Дѣбникъ „Ветовска Махала“, едноетажна, отдолѣ съ маза, съ двѣ отдѣления, построена отъ камакъ и плетъ височа около 3 метра, дълга, около 8 и широка около 5 метра, покрита съ керемиди, съ двору мѣсто около единъ и половина декара при сжсѣди Главната Улица, Първанъ Христовъ, Иванъ Дашевъ и улица, оцѣнена спорѣдъ емлячий регистръ за 750 лава;

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Желающитѣ Г. Г. да купятъ горний имотъ могатъ да се явяватъ въ канцелярията ми въ гр. Плъвенъ всѣки присѣтственъ денъ и работни часове да наддаватъ и прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по проданъта.

гр. Плъвенъ 23 Май 1897 год.

Сждебенъ Приставъ: **М. П. Марчевъ.** 1—2